

шадями і смутками українсь-
кої діаспори, яка з великим
напруженням слідує за по-
літичними та висловлює «при-
звання депутатам до Вер-
ховної Ради, які не залежні
від тиску відроджувати бороть-
бу за захищають права укра-
їнського народу».

Як відомо, Верховна Ра-
да України схвалила зако-
ни про релігії і національ-
ні свята, в тому і 16-го липня
потреба вважати Днем Неза-
лежності України.

Листа з привітаннями
відіслали Ульяна Дячук —
голова, д-р Роман Боровий —
голова — секретар і д-р Богдан Шенбучак — голова
Крайової Ради.

запрошуються громадяни з усіх кінців України, пройдуть центральними вулицями міста, а після 2-ої години біля Республіканського стадіону розпочається мітинг. По закінченні мітингу відбудеться маніфестація Хрещатиком до Площі Незалежності.

ки, державно-правові питання військовослужбовців утворення комітету офіцерів України. На з'їзд запрошені, незалежно від національності і теперішнього місця служби, старшини — громадяни України, які тут народилися і вважають Україну своєю батьківщиною та хочуть її служити.

са тримають у камері попереднього ув'язнення на станції Дарницька, не повідомляючи родичів. В перший день арешту Сервасу оголосили голодівку, вимагаючи лікарського обстеження і встановлення факту побиття. Міліція привезла його до лікаря-психіатра і той після розмови з арештованим засвідчив відсутність психічних відхилень чи захворювань у Серваса нема.

Концертна поїздка капелі відбулася без перешкод. Концертні зали були повні. Успіх капелі був небувалий в її історії. Українська преса, перефразовуючи відомі слова Юлії Цезаря, писала: „Капелла прийшла, заспівала і перемогла”. І перемогла у всьому: догодилася, бо її перевели на професійну державну капелю УССР.

першество в організації
ній праці для росту УНС
юзу. Далі слідують: голо
ний контролер Василь Па
тушок з 15 новими члена
ми, д-р Анастас Спосар
чук, секретар 174-го Відді
лу з 12, та Варка Бачини
ська, секретарка 184-го Від
ділу, і Петро Тарнавський
секретар 375-го Відділу, р
11 нових членів та Степан
Приймак, секретар 217-г
Відділу з 10 новими чле
нами.

По дев'ять нових членів
приєднали наступні орга
нізації: Іван Кунь, 15-и
Відділ, Ю. Котляр, 42-и
Відділ, Я. Билень, 17-и

учасники зборів прийняли звернення до українського народу, а коли до залу внесли синьо-жовті прапори, то зустріли їх оплесками. На цих же зборах вперше на офіційному рівні пролунав національний гімн «Ше не вмерла України».

У вівторок 16-го липня біля Центрального стадіону в Києві відбувся багаточисельний мітинг, організований Товариством Захисників кримської Декларації. Митинг проведений під гаслом «Суверенітет України. Міті і реальність». Виступили представники Руху, УМА, Меджілібську (кримського) і представники Вільного Козацтва України. Прозвучали заклики до проведення всенародного віче та до 2-годинного попереджувального всеукраїнського страйку напередодні повноцінної референдумної кампанії.

торного розгляду Верховною Радою України проекту союзного договору, яке розпочнеться 15-го вересня. Учасники мітингу збирали пожертви для допомоги новітнім політв'язням.

Цей репортаж пов'язаний з 50-річчям німецького походу на схід та при тому завоюю українців із Західної України, тепер мешканців Флориди, що для них советський наїзд був однаково жахливий, як німецький, і що вони тут

В Американському католицькому часописі «Фальсифікації Католік» з 21-го червня 1981 року опублікована стаття «Вірність Св. Біблії» також лише про Т. Іванівицьких, але тут підкреслена глибока віра підручника та їхня праця на тому полі із ЗСА в Україні. Репортерка поділяє, що Іванівицьких одного разу вислалася 50,000 каркош за молитви в воєнних в Україні, а тепер не перестають висилати біблію молитовники, вервячки та інші релігійні матеріали. Часопис вмістив також в даний час, як і друкувалися багатьох вісників, еспіанси Т. Іванівицького і «...». «Через вервячку з хліба і вино», в якому підкреслено, що Іванівицьких в Україні поширює віру в поміч Тараса Божого.

економіки викликає величезні турботи кремлівського керівництва, а сама імперія стоїть на краю пропасті упадку, совєтський президент не збирається просити Захід про допомогу, а Йоганнес перемовини з представниками всіх семи індустріальних держав світу будуть радше як це він заявив членомнаркома Раді СРСР „д

[illegible]

Про інтенсивний характер американсько-совєтських переговорів говорить те, що в суботу Бейкер зустрічається з Безсмертним — вранці, вдень і увечері, а відтак ще й в неділю вранці. У переговорах брав участь також начальник генерального штабу совєтських збройних сил

Президент Дж. Буш підкреслює у понеділок, 15-го липня, що на шляху американо-радянського дого-

вору про зменшення стратегічних наступальних озброєнь (СНО) залишився останній бар'єр. Один, але дуже важливий", — підкреслив президент ЗСА.

Про існування „останнього бар'єра" заявили на денній нараді державний секретар

Джеймс Бейкер і міністер закордонних справ СРСР Александер Безсмертний. Вони повідомили про це на пресовій конференції, що відбулася після завершення чотириденних американсько-радянських переговорів. Обидва міністри висловили о

тимізм з приводу того, що вдалося розв'язати багаті суперечності.

Бейкер і Безсмертних зауважили, що продовжати переговори у Лондоні. Однак політичні коментатори вважають малоймовірним, що „останній бар'єр" буде ліквідований під час лондонської зустрічі. Якщо вони залишаться, то неможливі шанси на те, що президент Буш прибуде на зустріч з генеральним секретарем.

ретарем Горбачовим у Москві в кінці цього місяця. Президент ЗСА і його радники неодноразово поговорювали, що московська зустріч на вершинах відбудеться не раніше, ніж остаточної текст годовороку СНО буде готовий до підписання.

В РУМУНЬСЬКОМУ МІСТІ ЯССАХ демонтовано пам'ятник «СОВЕТЬСЬКОМУ ВОІНОВІ-ВИЗВОДИТЕЛІ».

В ПОЛТАВІ ВІДБУЛАСЯ НАУКОВА конференція «Полтавська битва в пам'яті українського народу». Довідчак підкреслює, що Полтавська битва мала трагічні наслідки для України і що, не зажаючи ніякої фальсифікації історії російською історіографією, український народ береже пам'ять про своїх героїв. Учасники конференції встановили пам'ятний знак на місці майбутнього пам'ятника українським козакам, що „полягли за незалежність України».

Советському Союзу погіршилася загальна економічна ситуація, яка може стати причиною громадянських розрухів. Дещо пізніше дві ці групи пристав президент Франції Франсуа Міттеран і прем'єр-міністр Італії Джуліо Андреотті. Президент Джордж Буш і прем'єр-міністр Великої Британії Джан Мейлджо

прем'єр-міністр Канади
Брасн Малруні і прем'єр-
міністр Японії Тосікі Ка-
фу заявили, що ще за кор-
донти допомогу комуні-
стичній імперії. Вони наст-
ають на тому, щоб Мос-
ва розпочала введення
справжніх, а не пропага-
ндних реформ на усіх ві-
тинках життя, включно
скороченням витрат на об-
рону і здержанням набі-
шої у світі армії дармоїди-
КГБ, Комуністичної партії
міністерства внутрішніх
справ тощо. Головним а-

Значить, що Захід дає допомогу для СССР тільки тоді, коли цей переведє да леюкцій реформи, депутати Верховної Ради СССР з групи „Союз“, який гурт ортодоксальних марксистів-леніністів, виступили проти „жебраників на Заході показали свою ніху... пошмовляв, простягати руки жebraка, як ми вже наперізнаємо, що вільний ринок не дасть нам нічого? От і менш-більш, виглядає

Міністер заркодонні справ Естонії виступив в Лондоні на пресовій конференції і заявив, що він надіється на розумне рішення Заходу. Москва не повинна отримати ані цента поки погодиться на свободу д. Прибалтики й інших республік СССР, — заявив Л. Мері.

Ще далеко до початку конференції було відомо, що тільки канцлер німецького уряду Гельмут Коль беззаперечно підтримує надання масивної допомоги для ССРР, бо, мовляв, не є в інтересах Заходу, щоб в

У ВАШІНГТОНІ ВІДБУДАСЯ чотириденна крайня конференція жіночих політичних провідниць, на якій односторонньо схвалено резолюцію протидії на номінації судді Кларенса Томаса, як кандидата до Верховного Суду. В резолюції сказано, що його кандидатура це „ясна існуюча небезпека для жіночих прав". Губернатор Біл Клінтон, демократ з Аркансо, головний промовець на вищезгаданій конференції, заявив, що він страждаєся своєю коментарями на тему кандидатури судді К. Томаса як після сенаторських переслудвань, котрі призначено не вересня.

ських виборах 1992 року, губернатор нью-йоркського штату Маріо Квонмо сказав, що не цікавиться цією справою, однак викривстав нагоду та гостро скритикував президента Джорджа Буша. М. Квонмо найбільш негативно висловився про внутрішню політику президента Д. Буша, про номінацію судді Клэренса Томаса до Верховного Суду та про його невміння усунути від влади президента Ібрагіма Салмана Гуссейна.

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00.
Для членів УНСоюзу \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мають відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає право вилучити матеріал з порушенням авторських прав. Редакція не відповідає за зміст наданих матеріалів. Незадоволення матеріалом повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою.

За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Конференція на вершинах у Лондоні

Конференція на вершинах семи найбільших країн світу, яка розпочалася у Лондоні 16-го липня перейде до історії не тільки постановами, які стосуватимуться вільного світу, але і її безпосереднім впливом на зміни у Союзі-мо-Союзи. Коли писали ці рядки — не проголошено ще жодного порядку, чи пак черги народ цієї конференції. Як це завжди бувало і буває на таких великих міжнародних конференціях — вони заздалегідь дбайливо підготовлені фахівцями і до багатьох поважних рішень приходять на пленарних засіданнях, а поза ними. Ця „Велика Сімка“ охоплює такі країни: Америка, Великобританія, Франція, Німеччина, Італія, Канада і Японія. Усі ті держави співпрацюють одні з одними і заприязнені у більший чи менший мірі.

3-Зберіть семи – шість – це члени Північно-Атлантичного Пакту (НАТО), всі вони вітаються демократичними свободами і скарабами культури та цивілізації. Є між іншими розбіжності, адже кожна країна є індивідум сама для себе. Найбільш відомий усім конфлікт в їхньому гурті – закордонна торговельна політика Японії, яка дуже егоїстична і – внаслідок принципів відкритих для торгівлі кордонів – має такий поважні «бар'єри для різних чужинських промислових продуктів. Згодом проголосять постанови, які будуть стосуватися цих семи країн. Нас, українців, цікавить найбільше – який вона матиме безпосередній і посередній вплив на політику й економіку Советського Союзу, в межах якого все ще перебуває Україна.

Відома, що Михайл Горбачов стався, щоб його допустили до народ цієї „Великої Вісести“. Ці заходи скінчилися тільки частинним успіхом, бо англійський прем'єр Джон Мейджор, якби господар конференції, запросив Горбачова на розмову — нісли (а не під час) конференції „Великої Вісести“, „на побід“. Горбачов довгогіт пригортав до цієї подорожі. На цьому місці біла вже згадка, що переконували його, що в економіці не можна ходити зиказками і не можна півярвувати компродисам, бо там тверді непо-рушні закони. Мабуть переконали його також, що літні закони, під з пріказами, міжнародної

що він майже не міг, аби демократії і не можна виступати там як лідер країни з марксистською контрольною економічною системою. На пресовій конференції у Москві 12-го липня ч.р. Горбачов уперше заговорив про передачу державних вартостей, продукції у приватні руки і вперше заговорив про приватизацію землі. Простий здоровий глузд диктує, що нісенітницю є ствердити про інвестиції західного капіталу в економіку країни, де все ще є колосли і радгоспи і де поліція має право перевірявати приватну власність, чи це не є „економічний саботаж“. Простий глузд диктує, що неможливо дістати від демократичного світу поважну фінансову допомогу — навіть не у постаті готівки, а доставляючи на довготерміновий кредит, коли бюджет цієї вимушеної держави переоборюється видатками на зброєння. На цій пресовій конференції у Москві, зміст якої приніс „Нью Йорк Таймс“ у числі з 13-го липня — Горбачов уперше заявив, що між іншими реформами в СРСР буде „демілітаризація“ і скеровування бюджетних фондів на мирні цілі.

Найбільше лихо в цьому, що Горбачов, стільки обіцянок робив протягом останніх шести років, що втратив довіру у народів власної держави. Чи матиме це довіру в Лондоні? Читали ми, що з цієї „Великої Сімки“ найбільш охочі допомогти Советському Союзові в його хворій економіці є Німеччина, подкукує й Італія, найбільш скептично ставиться Японія. Психологічно зрозуміло: німецький канцлер Гельмут Кольт тямить, що вступив своєму першому ворожому становищу — Горбачов такий погодився на з'єднання Німеччини і на членство з'єднаній Німеччини в рамках острова з Курильського архіпелагу, загарбаного у Другій світовій війні. Горбачов обіцявав політичні та економічні реформи. Чи може він обіцяти, що зміниться зрадішля комунізм-а влада людей?

[illegible]

Ще недавно ми могли спостерігати як переляканий М. Горбачов почав гальмувати перебудову, бо вона „не туди пішла“. Треба сказати, що робив він це доволі небезпечно: віддавав

„Єдність, Єдність, Єдність“ скандували учасники одного із перших великих зборів Руху у Києві. Цей кляк заплинучи у пам'яті, поспісодно оді тасмїніація спуд Руху і як виснаження його величчї, часто постої блисуччї, успїхї.

Потреба єдності сродої не менше актуальна і коначна як у початках розбудови Руху. Наша Батьківщина переживає сьогодні великий історичний момент, велику історичну нагоду. Розпад червоної могодоскопї імперїї ставить перед нами величезні можливості, довго очікувану нагоду і священний обов'язок прасити сьогоднішню нашу увагу зматанам за нашу вільну і незалежну державу, щоб вікні засїли „у народів вісїх країн“.

Перед нами великі труднощі і великі завдання: великі економічні труднощі; складовані труднощі перебудови державного апарату України з апарату підярмної „республіки” на апарат суверенної, незалежної держави, мала національна свідомість деяких південних і сусідніх районів України, великий відсоток росіян та деяких інших ет-

Микола Руденко

М. ГОРБАЧОВ — РЯТІВНЕ
ГАН

економічний простір твердодобим папаратниками та генералам, які відразу ж почали грати м'язами на очах всього світу. Що й казати, м'язи у них залізні і вони готові були застосувати усе гарматнотанкове озброєння проти власного народу. Але М. Горбачов і їм не дозволив розгорнутися на повну силу, такий уже характер у цієї людини: недовіра й нехтіть до всього, де пробивається брутальна сила.

Червоні полковники, козаки у Верховній Раді Союзу виступили проти проголошення бойовичого крику, охрестивши М. Горьбова вороною президентського крісла. «Гальмуючи» їхні солдафони вже заходили, так само, як і чорчора й інші галимуси, на територію, де відбувалися розслідування суверенітету. М. Горьбович розтравив свої позиції в середовищі неонаціоналістів так само, як і в середовищі активних реформаторів. Чорчора, реформатори і неонаціоналісти бодалися на зустріч, перебувши в колу війни, яку самі започаткували перекірбовою. Неонаціоналістам будь-які сантименти невідомі, вони вирішили піддати ворогів у президентській Раді до розколювання і віддати поділу з запліном сулакком. Таких справ уже було відбилось два: перша тут, коли червоні полковники зазірали шкелем досяти депутатських пільгів, аби не втратити їх, друга, коли на трибуну з'їзду, а там і залаштавувати йому «окамі» перерозгарт. Рятуючись від червоних полководців, М. Горьбов перекі-

Ярослав Татомир

ЄДНІСТЬ, ЄДНІСТЬ, ЄДНІСТЬ!

нічних меншин в Україні і т.
д.

Але ми сьогодні маємо
дуже великі сприяючі
передумови, яких ми не мали
довгі десятиліття, якщо не
століття. Перш за все ми
бачимо сьогодні в Україні,
перший раз від довгого,
довго довгого часу, поваж-
ний гурт високої класи про-
відних одиниць, що з них
багато відзначається при-
кметами справжніх держав-
них мужів. Маю на думці
перш за все провідних одини-
ць Руху. Ми бачили протя-
гом останніх років як
успішно, часто — блискучо
Рух виконував свої завдан-
ня.

із загалом успіхів Руху — слід згадати дуже добру співпрацю Руху із робітничим і зокрема із динамічними вуглепопами дуже розумну політику Руху відносно етнічних меншин України, наприклад, офіційне наголошення принципу, що кожний громадянин України, без огляду на його національність, буде мати в українській державі однако-

уся до свого владства
ли, найбільшого короля Бо-
са Сльпина. Тут неспо-
вно на авансцену висту-
пала так звана Рада Феде-
рації, а Верховна Рада ви-
явилася п'ятим колесом у
цій машині. Найважливі-
йший центр (маршальст-
во) парламентського Союзу
заступав Президенті Верхов-
ної Ради, Центральний Ко-
легіум КПСР, який номіналь-
но очолював усе. Найваж-
ливіше виконувало відпо-
відні функції в Україні В. Іваш-
ко, перший міністерський і по-
вісителі різних майданів) —
це чиниве збирисько, яке
чинило і багатоголосним дра-
матичним імітаційним, і
намагалося виконувати свої
функції, погрожуючи і у свій
Розочарову, і републікані, і са-
мим народам небачену
свої розпароку.

Можливо й не поміти-
ти, що на цьому етапі
овітєвського Союзу про-
являється землеру. — то тв-
я

Тому була кульмінація, а ще не останній захід, і ми може повернути назад у ру кремлівської олігархії. Коли похід червоних полковників провалився, супротив Герцогів викинули при м'єрза Павлова. Для нього раптом зажадали значно більше праці, особливо тих як є спадщина і не тільки як є спадщина, провалились як є спадщина: Павлов у нічого не придбав, ні динівнявся своє обличчя як перу перебувство. А як казати точніше, то який востором республік, як кожним динем утверджуюсь в своїх суверенних правах. **Заключення буде.**

СТЬ, ЄДНІСТЬ!

права і т.п. Та головною, основою загалом усіх рухів є його зусилля захищати єдність, співпрацю українських сил.

шлях: Рух може похвалитися дуже гарними «оселями» на внутрішньому фронті: теж завважимо, що завжди розумній політиці Руху справи України здобували чимраз більше зацікавлених засобів масової інформації Заходу, а теж уряди деяких західних держав. При цій нагоді варто

[illegible]

Нащо ж тоді говорити про несподіваність вторгнення? Відсутність, величезну перевагу гітлерівської Німеччини. Було б чесніше, замість прикра, перекучувати підмалювання та розпочати вже, опираючись на суверенітети, розповідати про увесь трагізм, жертвенність патріотизм істинних синів земель різних народів Союзу, про патріотизм істинних синів земель різних народів Союзу, і припинити прославлення нездараного керівництва.

[illegible]

З німецького боку було зосереджено 152 дивізії, з яких 141 для безпосередньої участі в пляжі „Барбаросса”, інші для підтримання порядку, поповнення і відпочинку. Вони дислокувались у Румунії, Угорщині, Фінляндії. Всього гітлерівські війська мали 5,5 мільйона солдатів, 48,000 гармат та мінометів, 2,800 танків, 5,000 літаків.

Танків нових типів, як подають офіційні джерела, літальників було всього 1,5 тисячі, а літаків — менше як тисячі.

Не мітом, а дійсністю є той факт, що тільки з січня 1939 року по червень 1941 Червона армія отримала понад 7,000 нових танків.

Промовчується співвідношення сил Советськ
України на 22-го червня, яке було на приголомшук
велику користь Червоної армії: людей 3:1, гармат 4
легких танків 5:1 середніх і важких 6:1 пітаків 5:1

Отакою, де факто, була перевага сил оборони порівнянні з силами, які вели стратегічний наступ!

В чому ж справа? Чому до сьогоднішнього дня міміти та різними брехнями ховається правду про війну? Як довго і нащо буде закамуюфлюватися ганебна

| **Валентин Філіпенко**

Турботи українців Латвії

Два аспекти діяльності Лівійського Українського Товариства „Дніпро” сьогодні найбільше привертають увагу української громадськості балтійських країн. А це освіті і Українській Економічній Центрі (УКЕЦ), який ніни народжу-

Товариство «Віпніро», головуючого Є. Додімо, Строй, провадити велику роботу у відродженні української культури. Українська школа, в умовах великої денационалізації українців Латвії дуже важлива. Ми бачимо, як багато українську школу відвідують не тільки діти, а й дорослі. Великий авторитет має вчителька української мови Галина Савчук, Михайло Куряк, що викладає історію релігії, вчительки Лілія Кулінецько і Тетяна Якимівна. У своїх виступах вони також українською мовою і українською історію, на основі праці Грушевського. Широко використовують вчителі підручники української мови і літератури і ще деякі книги, видані на Закарпатті України українською мовою і літературою, не кажучи вже про інші підручники історії, наприклад, що їх видано для шкіл підсвітової України, є, на думку педагогів, недосконаліми. Для вивчення української мови використовують підручник Середовича найбільш придатні підручники що їх отримано від українців країн Заходу, але цих книг мало. Взагалі матеріяльна база школи залишає бажати кращого. У потребах українських педагогів найбільш відомі в Україні Міністерство освіти України, але їм було відомо, зокрема, і-за невеликої кількості учнів. Але зараз, завдяки зусиллям Лілії Куряк, Костянтина Земляна, Сергія Кіричак, бачимо, що діяльність має операжатися матеріяльну в сучасних економічних умовах проусувати далі, ніж лише патрістичні повчання. Ми надіємося, що це розкопувати. Історію московського. Литературу, не заважаючи нікому, про права національних меншостей, критично не робить на неї, найбільше 58-х років. Засвідчують, що в українській уряді не бачили на свій потік дитини і незалежності Москви, позбави діти, не дозволяло сподіватися на краще. З другої нова хвиля активізації шевків — прихилив нічого доброго. Відноситься ризикові, пів ситуації створення української Економічного Центр. Його фундаменти Балто-сло-товариство. «Дні» орендаторів і підписувачів, бачимо, що в Латвії керівником Костянтина Гунало. Ми намір насамперед розширено творити Україною та створити умов для появи українського бізнесу в Латвії. На діяльність і підписувачів, бачимо, що новини українців і появи української розвинуто процесів в української культурі республіки.

Микола Мушинка

*Зміна назви чи початок ліквідації
Музею Української Культури?*

у четвер, 20-го червня, міністер культури України, народний депутат України Леонід Лядовіс Снопко надіслав дирекції Музею Української Культури у Свиндну своє рішення про зміну назви музею на «Краєзнавчий музей Свиндні». Це вже третє таке рішення на Прішівщині, з назви якої викинено прикметник «український». Першою був Український Національний Театр у Свиндні, а потім «Театр Адама Ясавда-Пункавця» у рідному

— Піддукулянський Український Народний Ансамбль, переіменований на „Пульс“.

Слід нагадати, що рішення про зміну назви Музею Української Культури надійшло безпосередньо після відкриття його нової виставки, яке відбулося 15-го червня. Десяті чехо-сло-

У рішенні про зміну назви та характеру Музею української Культури зазначено, що директор не консультувався з дирекцією музею, а також з радою Союзу Русинів у Празі, чл. Чехо-Словацької Радю для нації.

(Закінчення на стор. 10)

провад советських збройних сил, командування і керівні
нітва комуністичної партії та т. зв. Радянського Союзу

Можна тільки припускати: так довго, як довго
існуватиме комуністично-московська імперія!

22-го червня 1941 року розпочалася найжорстокіша
усій війни, які знала за всі часи свого існування людина.

Зударилася людино-і Богоневисинницькі нещадності дві
сили: брунатна і червона, так звана соціал-націоналістична
і так звана комуністична.

З обох боків не бракувало злоби і героїзму в долання

Та не зважаючи на всю перевагу, яку зробили гітлерівські війська в перші місяці страшної своєї розмірами і втратами війни, народи так званого Радянського Союзу не дали себе перемогти. На смерть стояли вистояти, витримали всі найлютіші випробування перемого тих, що йшли на них з іменем Бога: „Гот мі ун!“

І багато з учасників цієї страшної людодобойної думали

Проголосивши, що він страхотів війни, понасипавши нечисленні китіві твори наїзноманітніших жанрів, зокрема мемуарів колишніх командувачів та начальників командирів менших бойових формацій різних родів зброї.

Ті, що йшли на смерть з наказу фюрера і втілювали, більшість випадків описали все так, як воно було, не оминуючи правди, не вдаючись і занадто до ретушування фактів.

Цього не можна сказати про так званих пролетарських хісториків країни, «соціалізм» і різні комундаризми почалися, воєначальників, командирів, командуючих, фронтів і маси ладолобних комісарів і комісарчуків, які тільки сновигали біля усіх начальників, на всіх шпихах військових і політичних керівників. Вони не тільки не могли сказати, що всі написані ними твори не мають правди зовсім, ні, вона є, але так завуловано-застіглих на ній фальшиво, що куди не глянь, а все так само, «видалим писане», як кажуть в народі. Знали про факти правди згадані писавки, та справа в тому, що не сміли про них писати, бо так вимагалося згори. А якщо так вимагало, то значить, що наказ прийшов від самого, «найвищого» керівника, і писавки писали, не думаючи про те, чи справедливі виходи навіть на голову. Жартувати чи обійти, як наказ не досмія навіть, «гепої згору», умишав Жуков.

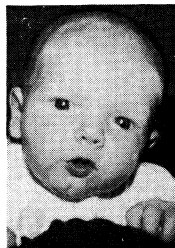
2

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно-американському континенті, для їх взаємного майбутнього. Для підкреслення цієї уваги і важливості „Свобода” публікує в цій кампанії фотознімки новоприєднаних молодих членів УНСоюзу, якщо — очевидно — ці фотознімки нам надіслані.

Коріна Пліат, доня Валентини та Івана Пліат, нова членка 496-го Відділу УНСоюзу в Сіател, Вашингтон.

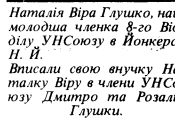
Петрик Корбін Дудкевич, син Річарда та Діани Дудкевич, новий член 360-го Відділу УНСоюзу в Баффало, Н. Й.

Олександра Тара Лацук, донечка Ірени та Андрія Лацук, наймолодша членка 184-го Відділу УНСоюзу, якій сповнилося 25-го травня 1 рік життя. Забезпечили Олександру Тару в УНСоюзі її бабуся і дідусь Стефанія та Іван Цолако.

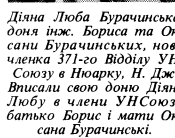
Микола Д. Кендзерський, син Бет та Михайла Кендзерських, новий член 57-го Відділу УНСоюзу в Когове, Н. Й.

Наталія Віра Глушко, наймолодша членка 8-го Відділу УНСоюзу в Йонкерсі, Н. Й.

Маріна Шіндерук, доня Олександра та Валентини Шіндерук, нова членка 496-го Відділу УНСоюзу в Сіател, Вашингтон.

Діана Люба Бурачинська, доня інж. Бориса та Оксани Бурачинських, нова членка 371-го Відділу УНСоюзу в Ньюарку, Н. Дж.

Любові Александер Санчез, новий член 371-го Відділу УНСоюзу в Ньюарку, Н. Дж., сидить на колінах у своїй матері Марти.

Данік, Володя і Таня Сиротинські, діти Анатолія та Світлани Сиротинських, нові члени 496-го Відділу УНСоюзу в Сіател, Вашингтон.

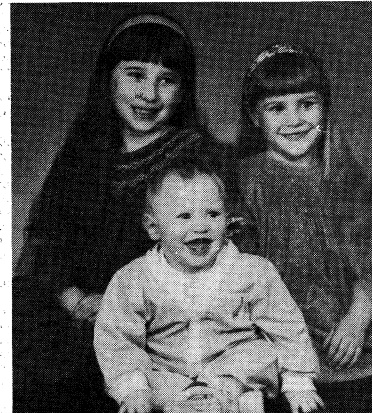
Микола Кондзольяк, син Вікторії та Євгена Кондзольяків, новий член 146-го Відділу УНСоюзу в Воррен, Мішіґен.

Андрій, Оксана, Олександр та Таня Пліат, діти Павла і Галини Пліат, нові члени 496-го Відділу УНСоюзу в Сіател, Вашингтон.

Аліна, Радомір та Ігор Бас, діти Сергія та Ніни Бас, нові члени 496-го Відділу УНСоюзу в Сіател, Вашингтон.

Олександр Лука Шур, син Михайла та Маріанни Шур, новий член 217-го Відділу УНСоюзу в Рочестері, Н. Й.

Джозуа Михайло Білдожоні, син Катрусі та Сема Білдожоні, новий член 93-го Відділу УНСоюзу в Потакет, Род Айленд.

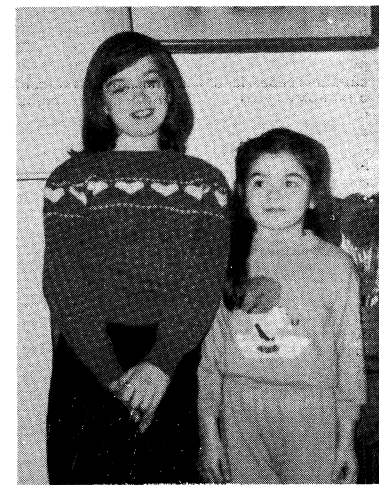
Діана Стефанія Куріа, донька Арети та Ора Куріа, нова членка 375-го Відділу УНСоюзу у Філадельфії, Па.

Данило Джеймс Свіні, син Ілєні та Джеймса Свіні, новий член 42-го Відділу УНСоюзу в Пассейку, Н. Дж.

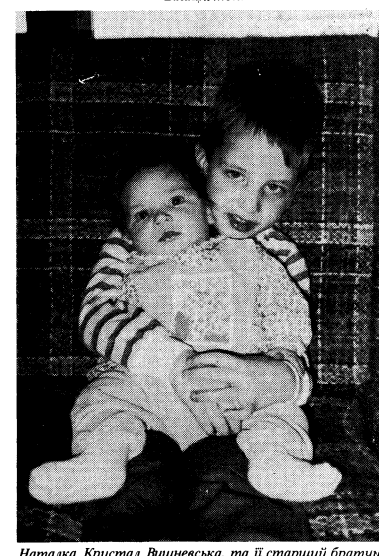
Лукаш Мончак, син Андрія і Мотрі з Гарухів Мончак, новий член 473-го Відділу УНСоюзу в Монтреалі, Квебек, Канада.

Надія та Уляна Войтович, доні Олександра та Ольги Войтович, нові члени 496-го Відділу УНСоюзу в Сіател, Вашингтон.

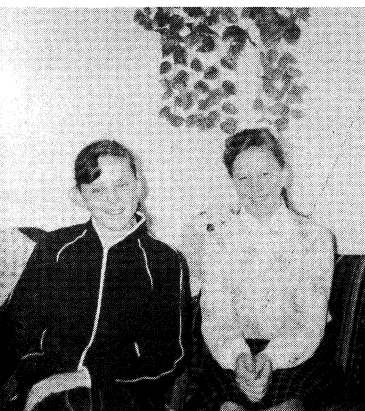

Данило Олекс Новичків та Рен Стефан Новичків, нові члени 217-го Відділу УНСоюзу в Рочестері, Н. Й.

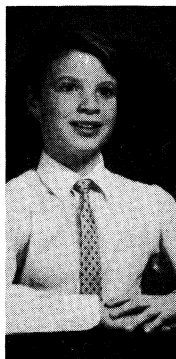

Наталка Кристал Вишневецька, та її старший братчик Василько, діти Оксани та Річарда Вишневецьких, нові члени 276-го Відділу УНСоюзу, Братства св. Миколая в Баффало, Н. Й.

УКРАЇНЦІ! НАШОЮ МЕТОЮ Є ЗАБЕЗПЕЧИТИ В УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ КОЖНОГО УКРАЇНЦЯ І УКРАЇНКУ, ЯКІ ЖИВУТЬ В АМЕРИЦІ Й КАНАДІ!

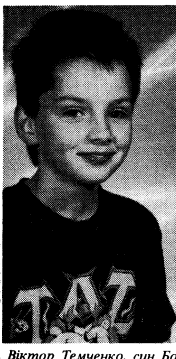
Світлана та Люба Турук, доні Олени Турук, нові членки 496-го Відділу УНСОюзу в Сіател, Вашингтон.

Андрія Ганушевський, син Юрія та Дарки Ганушевських, новий член 367-го Відділу УНСОюзу в Рочестері, Н. Й.

Іванка Ганушевська, доня Юрія та Дарки Ганушевських, нова членка 367-го Відділу УНСОюзу в Рочестері, Н. Й.

Віктор Темченко, син Бориса та Джоди Темченко, новий член 474-го Відділу УНСОюзу в Монреалі, Канада.

Галина Темченко, доня Бориса та Джоди Темченко, нова членка 474-го Відділу УНСОюзу в Монреалі, Канада.

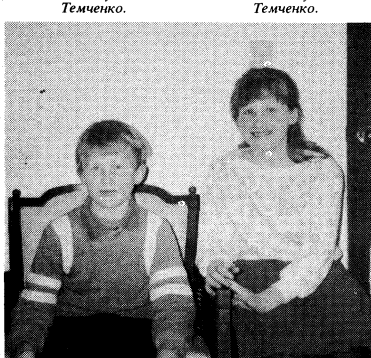
Роман і Ростислав Князь, сини Романа та Ларі Князь, нові членки 496-го Відділу УНСОюзу в Сіател, Вашингтон.

Ліда та Наталія Удодік, доні Миколая та Анни Удодік, нові членки 496-го Відділу УНСОюзу в Сіател, Вашингтон.

Люба, Валентина і Наталя Удодік, доні Миколая та Анни Удодік, нові членки 496-го Відділу УНСОюзу в Сіател, Вашингтон.

Анатолій та Валентина Удодік, діти Миколая та Анни Удодік, нові членки 496-го Відділу УНСОюзу в Сіател, Вашингтон.

Анна та Михайло Хоцай, діти Володимира та Любови Хоцай, нові членки 496-го Відділу УНСОюзу в Сіател, Вашингтон.

ТЕНІС НА СОЮЗІВІ

Д. Чорній і Ю. Савчак перемогли у першому турнірі сезону

Союзівка. — Денис Чорній (КЛК), натрапивши на сильний опір свого кузена Івана Лопати (Союзівка) у завзятому фіналі, закріпив свій минулорічний примат у групі чоловіків після напруженої трисетівки у першому тенісовому турнірі сезону на Союзівці за чемпіонат УСЦАК—Схід, що відбувся в суботу і неділю, 6-го і 7-го липня.

Вже у півфіналі І. Лопата постраждав про першу несподіванку турніру, елімінувавши минулорічного фіналіста Євгена Оліничу, 6-4, 1-6, 6-4. Д. Чорній не мав великого клопоту з Андрієм Хархалісом, перемігавши його вилетом 6-1, 6-1.

У фіналі Д. Чорній зразу пізнав, що має до діла не з родичем, а твердим суперником, який «скубув» його першого сета 6-4. Але в наступних двох сетах більш досвідчений Денис переміг вилетом 6-1, 7-5.

У комбінованій групі старших і молодших сеньйорів багатократний чемпіон Юрій Савчак (УСО

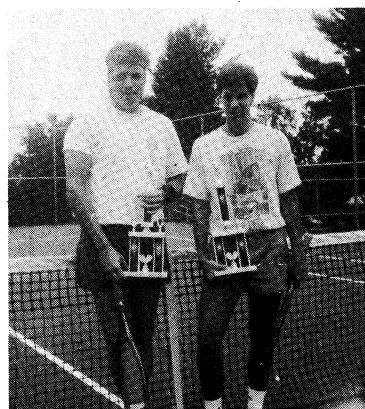
«Тризуб») знов вийшов переможцем, елімінувавши у півфіналі свого приятеля-тризубівця Олександра Оліничу, 6-2, 6-1, а у фіналі Юрія Петрикевича (КЛК) вилетом 6-1, 6-0. Петрикевич добився фіналізму перемогою над Олегом Богачевським (КЛК), 6-3, 7-5.

У групі сеньйорів з односторонньою перемогою вийшов Юрій Грабчев, подолавши у фіналі Володимира Дівака (КЛК), 6-1, 6-1.

Надпрограмою в неповній групі дівчат Христия Чепельська перемогла Данусю Чепельську, 6-2, 9-7.

Турніром, що його організував КЛК, провела комісія в складі: Юрій Попов, голова КЛК, інж. Роман Ракочий, ст. інж. Ю. Савчак і Зенон Снілик. Нагороді Союзівки вручили фіналістам члени комісії і управитель оселі Іван Фісик, мол.

Наступні змагання на Союзівці — турнір у подвійних іграх в суботу і неділю, 10-го і 11-го серпня.

Д. Чорній і І. Лопата

Ю. Петрикевич і Ю. Савчак

Цього року праця 38-го Відділу СУА відбувалася успішно під проводом нової голови Марти Василіни Арнолд.

Під час різдвяної пори молодші членки Відділу прикришали ялинку українським стилем для телефонічної компанії U. S. West Communications. Це спричинило позитивне наставлення до нашої праці і дали нам фінансову допомогу.

Виставка Великодніх традицій на Україні відбулася у трьох місцях в Денвері: у музеї Белмар (приготувала завдання Наді Вінич та виступи в Голдені завдання Зорані Городишій, Стефі Дугач, Марії Горчаківській, Оларі Фігос та Марті Арнолд).

17-го березня українська громада околиці Денвера відвідувала Шевченківське свято імперією, підготовленою членами 38-го Відділу під керівництвом Олени Стельмах-Морозович.

38-ий Відділ СУА в Денвері

У п'ятницю, 26-го квітня у Чізем парку ми вшанували пам'ять наших рідних братів і сестер, котрі загинули у свідетській трагедії.

Чорнобильський катастрофі. Голова Марта Арнолд відкрила святкування вступним словом. Оксана Мошинська та Бетті Желем заграли на бандурах, а Зені Кунаш заспівала пісню «Ой у полі могила».

Володимир Назаренко, який у той час жив у Києві, вголосив промову про наслідки чорнобильської катастрофи. Його палкий виступ мити свідства Сергія Вирозуба, що також мешкав у Києві. Громада почула, як безпомічні люди дають собі раду у безвихідній ситуації.

На зібранні прозвучала пісня «Закурила Україна» у виконанні Володимиром Назаренком та Сергієм Вирозубом, яку вони разом написали і присвятили чорнобильській трагедії.

Сенатор Деніс Геллар у своїй промові наголосив як важливо не забувати вибух у Чорнобиль, та зазначив, що це не тільки екологічна проблема України, а усіх країн світу. На завершення зустрічі сенатор закликав першу святу, яка символізувала таємницю, котрі загинули під час літальніс наслідки катастрофи. Від його свічки запалили свічки всі присутні. Святкування закінчили співом «Молитви за Україну».

Зстріт відбувся завдяки організації праці Наді Вінич, Марти Арнолд, Оларі Фігос, Зірки Гордочік, Наді Баррері та Аллі Мошійчук.

В неділю, 28-го квітня, отець д-р Бабаж відправив Службу Богу за покійних чорнобильських трагедій в католицькій церкві Преображення Ісуса Христа.

В черні на дводенному

Концерт духовної музики в Києві

Річки Почайни давно вже не стало, але на згадку про неї недавно засновано в Києві Товариство-Дім корової спадщини «Почайна», яке поставило собі за мету відновити втрачені традиції української духовної музики та зберегти оригінальні форми української школи таких славетних композиторів, як М. Дилецький, М. Березовський, А. Велель. В Домі корової спадщини тепер відбуваються концерти з музичними програмами маловідомих творів наших видатних композиторів, які досі були забувими. Існує там хорова капела «Почайна», аматорський хор міста Києва і дитячий хор Товариство «Почайна» популяризує духовну музику, допомагаючи формувати репертуар різним хорам в Києві й інших містах України, проводить музичні фестивалі, підтримує зв'яз-

етнічному фестивалі в «Голдені членки Відділу разом з дітьми громади брали участь у параді, зібрані у традиційних українських строях. Опісля під проводом Дозі Федак, Наді Вінич та Марії Нижник, членки підготували кіоск, де продавали смачне печиво та українські мистецькі вироби.

Окремі членки Відділу вели кореспонденцію з українськими воєями, які відбували службу в Саїдській Арабії.

12-го травня відбулася виставка плакатів з України в церкві Преображення. Ансамбль «Медікус» з України виступив 30-го червня в Денвері завдяки 38-му Відділу.

Управа 38-го Відділу сердечно дякує всім жінкам і громадянам Денверу і околиці, які своєю працею допомогли нам відсвяткувати вели імперію та вели релігійну працю.

Лариса Мартинюк-Гладка

ки з музичними осередками за кордоном.

Товариство-Дім корової спадщини «Почайна», виходячи з того величезного значення, яке мало для української науки і культури Києво-Могилянська Академія та її «спудет», що поширювали освіту в народі, вирішили, при співпраці з іншими музичними товариствами, відзначити 375-ліття заснування Академії.

Це перше міжнародне свято української духовної музики тривало від 12-го до 20-го жовтня 1990 р., з участю двадцяти семи країн з України, Болгарії, Польщі, Румунії, Югославії, Англії та інших країн. Виконавцями творів М. Березовського, А. Велеля, М. Дилецького, Д. Бортинського, М. Вербицького, Г. Давидовського, О. Кошиця, К. Стеценка, М. Леонтовича. Відкриття відбулося в Києво-Могилянській Академії, а концерти окремих хорів у транзитній Києво-Печерській Лаврі, в церкві Святої Софії, Покровській та Миколи Набережного. Заключний концерт відбувся в Київському театрі опери та балету ім. Т. Шевченка 20-го жовтня 1990 року. Український хор «Думка», який саме в тому часі мав турне по Україні, на запрошення організаторів свята взяв участь у цьому славному заході. Члени хору «Думка» з Нью-Йорку, численні туристи та всі учасники цього унікального свята були до глибокої душі зворушені його програмою і рівнем виконання музичних творів. Глядачі з захопленням подивилися прекрасне виконання всіх творів та молоді, обличчя виконавців, що відзеркалювали набожний настрій та глибину переживань емісії духовної музики. Було дуже радісно бачити таку мольбу в країні, де довгими роками наснажувався атеїзм.

Концерт започаткувала хорова капела «Почайна» на чолі з диригентом Олександром Жигуном, який вголосив змістовне вступне слово. Співали також камерний хор Львівської Консерваторії, хор Академії Наук України з Києва, хор хлопчиків Київської музичної школи ім. Лисенка, хор студентів Київської консерваторії зі славним диригентом Павлом Мураєвським, Київська хорова капела «Думка» під проводом Євгена Савчука.

Ньюйоркський хор «Думка» під проводом С. Комірного гідно запрезентував себе, виконуючи «Богородице Діво» А. Гринченка зі солов'яком Святослава Жили Качаря і «Покання отверзі мні двері» А. Велеля, під бурхливий оплески глядачів. Кульмінаційним моментом концерту був епіфіний виступ Київської «Думки» і «Думка» з Нью-Йорку під диригентурою маестра Євгена Савчука. До сліз зворушені були члени хору, і всі учасники свята, коли зі сцени Київської Опері полинула молитва «Боже Великий Єдиний» національній гни. «Ще не вмерла України».

Концерти релігійної музики в Києві були очевидним доказом, що високі ідеї християнства на початку другого тисячоліття Хрещення України відновилися серед нашого народу та стали імпульсом для творення нового життя.

Нещодавно членам хору «Думка» вдалося дістати запис заголошеного концерту на «Відео-стрічку» і можна придбати, нислоско замовлення разом із чеком на адресу: Myroslaw Kulynych 34-28 80 1st Street Jackson Heights, N. Y. 11372-2704. Члени просимо виставити на: Ukrainian Chorus «Dumka».

Заключний концерт духовної музики в Києві, в двох частинах (4 год.) в ціні — 40 дол., пошт., оплата — 3.0 дол., разом — 43.00 дол.

2. Повний концерт українського хору «Думка» з Нью-Йорку в місті Києві (2 год.) в ціні 25.00 дол., пошт., оплата 3.00 дол., разом 28.00 дол.

О. Гасцька

тому я поставила перед собою завдання — не допустити до цього! Звичайно,

кий
1979—
студе-
нів-
В часі
дентом

ініціювати
вниччи-
на пра-
вничої
вав від
анови

стента.
дбув у
ершив
равни-
у прав
овкіль-
леном
нізації
відбув
му де-

нгтоні.
ністра-
ардсь-
Дослід-
ограмі
раїнсь-
989 ро-
ий асис-
їнської
ій біб-
астової
Україн-
Союзу,
Україн-
Асоціа-

М. К.

країни. І хоча не всі з нас є членами Торонто-Українського Секретаріату, ми всі є членами української діаспори. І ми всі повинні бути активними оплотами української культури. І ми всі повинні бути активними оплотами української культури. І ми всі повинні бути активними оплотами української культури.

ВІЧНА ІМ ПАМ'ЯТЬ!